

at kunne imødekomme Andragendet." Indenrigsministeriet, hvortil dette Andragende altsaa har været sendt, har taget saa alvorligt paa Sagen, at det i den Anledning har brevvekslet med Københavns Magistrat, men efter denne Brevveksling har Indenrigsministeriet ikke fundet Anledning til at imødekomme Andragendet. Der maa altsaa have været nogle Betingelser, eller hvad det nu har været, som Indenrigsministeriet har stillet op til Københavns Magistrat; derom kan jeg ingen Mening have, fordi vi ingen Oplysning have ud over, hvad der staar i Bilaget. Andragendet har altsaa været baade hos Indenrigsministeren og Justitsministeren, og efter Indenrigsministerens Motivering af sit Afslag vil det forstaas, at jeg og mine Meningsfæller ikke have kunnet komme og forlange af Justitsministeren, at han skulde modtage dette Andragende. Det kunne vi ikke, og det ville vi ikke, og det have vi ikke gjort. Jeg vil anbefale det høje Ting af følge Flertallet, som bestaar baade af Reformpartiets, de moderates og Højres Repræsentanter i Udvalget. Jeg kan ikke se, at der bliver andet at gøre. Naturligvis kan man holde nogle Taler om den Sag, det kan jo være meget praktisk — især naar de ærede Medlemmer for Københavns Amts 1ste og 2den Valgkreds slaa sig broderligt sammen, er det jo altid noget — men der kommer ikke noget andet Resultat ud af denne Sag, saa vidt jeg kan skønne, det haaber jeg i alt Fald efter den Stilling, Udvalgets store Flertal har indtaget i Sagen. Jeg skal derfor anbefale Tinget at følge Flertallet og ikke henvise Andragendet. Naturligvis er det ikke saa, at jeg ikke lige saavel som andre Mennesker skulde have Medlidenhed med disse syge Stakler, men naar, som det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds oplyste, 500 Kr. er nok, saa ved jeg rigtignok ikke, hvor mange fattige Stakler der kan blive hjulpede derved.

Marott: Under Nr. 75 i den afgivne Betænkning findes et Andragende fra Fyns Stifts Lægekredsförening om et aarligt Tilskud til Oprettelse og Drift af en bakteriologisk Station i Odense. Dette Andragende har Finansudvalgets Flertal ikke kunnet indstille til Ministeren, hvorimod et Mindretal har foreslaaet at henvise det. Det hedder i Andragendet, at den tidligst mulige Erkendelse af en Sygdoms Art er et af de vigtigste Midler til at bekæmpe Sygdommen og dens videre

Udbredelse, og dette gælder, fremhæves det, særlig for Difteritis, Tyfus og Tuberkulose, ligesom man i Andragendet gør opmærksom paa, at jo tidligere Diagnosen for saadanne Sygdomme kan stilles, desto hurtigere kan Helbredelse ventes, og det er da indlysende, siger man, at „Liv skaaes, Smittens Udbredelse formindskes, økonomiske Værdier spares, Nyttens af Sanatorier øges“. Det er imidlertid saaledes, at kun et Mindretal af Læger — det gælder i alt Fald paa Fyn — ere i Besiddelse af de Kvalifikationer, som udfordres til disse Undersøgelser, og da Omkostningerne i saa Henseende ogsaa lægge Hindringer i Vejen, er det, at Fyns Stifts Lægekredsförening har anmodet Staten om at bevilge et aarligt Tilskud af 2,500 Kr. til Indretning og Drift af en bakteriologisk Station i Odense, som skulde anstille disse Undersøgelser for Læger overalt paa Fyn, altsaa ikke alene i Købstæderne, men ogsaa ude paa Landet.

Jeg vil tillade mig at udtale, at det maa i høj Grad beklages, at man fra Flertallets og vel sagtens ogsaa fra den højtærede Justitsministers Side ikke har kunnet gaa med til dette Andragende. Det er jo ikke saaledes, at Andragerne af Staten forlange alt med Hensyn til denne Stations Indretning. Odense Amtsråd og Odense Byråd have allerede paa et tidligere Tidspunkt givet Tilladelse til, at de Lokaler og Apparater, der hidtil have været benyttede til de bakteriologiske Undersøgelser i Epidemihuset i Odense, maa benyttes til denne almindelige bakteriologiske Undersøgelse for Fyns Stifts Vedkommende, saaledes at de altsaa ville komme alle Læger og alle Sygehuse paa Fyn til gode. Endvidere have Odense Amtsråd og Odense Byråd givet Tilladelse til, at Epidemihusets Læge, en meget dygtig og anset Bakteriolog, Dr. Lollsgaard, maa forestaa Ledelsen af denne bakteriologiske Station. For saa vidt er alt i Orden, men man mangler de nødvendige Midler til den aarlige Drift, og det er altsaa dertil, man andrager Lovgivningsmagten om at bevilge 2,500 Kr. aarlig. Det forekommer mig, at Staten er i høj Grad interesseret i, at en saadan bakteriologisk Undersøgelssituation oprettes. Fra Statens Side ydes der jo nemlig betydelige Bidrag til Helbredelse af Patienter, som ere angrebne af smitsomme Sygdomme, og da det er saa, at jo før Diagnosen kan stilles, des hurtigere kan Helbredelse ske, vil det være klart, at de 2,500 Kr. ikke vilde være spildte, idet